

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku J. M. D.
przy uczestnictwie H. T., M. D., R. D., E. P. i M. W.
o stwierdzenie nabycia prawa własności nieruchomości przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 września 2018 r.,
na skutek wniosku pełnomocnika wnioskodawczyni
w przedmiocie uzupełnienia postanowienia Sądu Najwyższego
z dnia 30 maja 2018 r., sygn. akt IV CSK 25/18,

- 1. oddała wniosek;**
- 2. prostuje postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2018 r. sygn. akt IV CSK 25/18 w ten sposób, że w sentencji postanowienia w miejsce słów:
"oddała wniosek pełnomocnika skarżącego o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu"
wpisuje "oddała wniosek pełnomocnika wnioskodawczyni o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu".**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 maja 2018 r. Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wniesionej przez uczestnika postępowania H. T. oraz oddalił wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

Pełnomocnik wnioskodawczynie złożył wniosek o uzupełnienie powyższego postanowienia poprzez zamieszczenie rozstrzygnięcia o przyznaniu kosztów zastępstwa procesowego nieopłaconej pomocy prawnej dla pełnomocnika wnioskodawczynie ustanowionego z urzędu.

W niniejszej sprawie brak było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnikowi wnioskodawczynie, a tym samym brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku o uzupełnienie postanowienia. Wniosek ten, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, został powiązany wyłącznie z wnioskiem o oddalenie skargi. Takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie - innymi - rozstrzygnięciami. Pełnomocnik wnioskodawczynie nie wniósł o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 563/01, nie publ. i z dnia 8 sierpnia 2012 r., II CSK 112/12, nie publ.).

Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2018 r. należało sprostować w zakresie jego sentencji odnośnie wniosku o zasądzenie kosztów. Sąd Najwyższy oddalając wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym omyłkowo wskazał, że był to wniosek pełnomocnika skarżącego. Oczywistym jest, że rozpoznawany wniosek był wnioskiem zawartym w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniesioną przez wnioskodawczynię, która była reprezentowana przez pełnomocnika z urzędu. Skarżący nie był reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu.

Wobec twierdzenia, że błędne wskazanie autora wniosku o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym jest omyłką pisarską, na podstawie art. 350 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

jw